

gennemføre dem. Men naar jeg desuagtet ikke er i Stand til at kunne stemme for det foreliggende Forslags endelige Vedtagelse, er det, fordi der findes Bestemmelser i dets § 5, der ere af en saadan Natur, at de forekomme mig at maatte betegnes som et ganske betydeligt Tilbagekridt fra den humane Retning, som vor Straffelovgivning nu i lang Tid har været inde paa. Det er Bestemmelserne om Legemsstraf overfor voksne Personer, som jeg anser for at være i Strid med hele vor Straffelovgivnings Udvikling og for at gaa i Retning af en Tilbagevenden til de barbariske Straffebestemmelser, som man forlod i Begyndelsen eller Midten af forrige Aarhundrede. Jeg mener, at naar man skal foretage et saadant Skridt, bør der være særlig vægtige Grunde dertil, men jeg kan ikke erkende, at saadanne ere til Stede, og der er heller ikke paavist saadanne under Forhandlingerne her. Jeg tror, det maa erkendes af alle, at Retssikkerheden i vort Samfund har neppe paa nogen Tid været større end i Øjeblikket. De ydre Forhold forekomme mig derfor ikke at berettige til at søge gennemført Straffebestemmelser, der bryde den Udvikling, vor Straffelovgivning hidtil har fulgt. Dertil kommer, at jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at disse Straffebestemmelser ville medføre det modsatte af, hvad man tilsigter med dem. Anvender man legemlig Straf overfor voksne Personer, selv om disse ere Forbrydere, vil dette ikke gøre dem mindre raa, men tværtimod mere forhærdede. De ville, naar de faa overstaaet deres Straf, blive en større Fare for Samfundet, end de have været før. — Og disse Bestemmelser ville neppe heller have en gavnlig Indflydelse paa de Personer, hvis Pligt det bliver at fuldbyrde Straffen, med Hensyn til Udviklingen af en human Livsopfattelse hos dem. Jeg tror ligeledes, det maa erkendes, at den almindelige humane Livsopfattelse aldrig har været saa udbredt blandt Befolkningen som nu, og jeg tror ogsaa, det maa erkendes, at de Voldshandlinger, som disse Straffebestemmelser skulde anvendes paa, stadig aftage. Og det, at Staten benytter saadanne brutale Straffemidler, vil sikkert ogsaa have en nedbrydende Indflydelse paa Befolkningens almindelige humane Udvikling. Den Opfattelse, jeg her fremsætter, deles desuden af alle eller saa godt som alle sagkyndige paa dette Omraade. Jeg kan saaledes henviser til de gentagne Protester fra Kriminalistforeningen. Og jeg kan henviser til de

Indlæg, der ere givne af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nellemann) og det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos). Endvidere til de Udtalelser, der i Betænkningen ere afgivne af det første Mindretal, og som gaa i Retning af bestemt at hævde, at det af humane Hensyn er uforsvarligt af Staten at anvende disse Straffe, at disse ere en nedværdigende Behandling af Mennesker. Det forekommer mig, at disse Udtalelser, der komme fra Mænd, der indtage en saa høj og anset Stilling indenfor den juridiske Verden, maa man tillægge Betydning. — Hvorledes man end ser paa denne Sag, faar man saaledes det Indtryk, at man her søger at fremme nogle Straffebestemmelser, som der ikke er Trang til, som der ikke er Brug for, Bestemmelser, der ville skrue Udviklingen betydelig tilbage og give os en Stilling overfor den øvrige civiliserede Verden, som vil være ret ydmygende for vor Nation. Af disse Grunde kan jeg, til Trods for, at der findes enkelte Bestemmelser i Forslaget, som jeg godt kan ønske gennemførte, ikke stemme for det, men vil stemme imod det ved den endelige Afstemning.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 42 Stemmer mod 5.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Navneforandring af 22. April 1904.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C., Sp. 609—10).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Alberti): I Loven om Navneforandring af 22. April 1904 findes der en Bestemmelse, hvori det under Straf af Bøde forbydes Folk at benytte et Navn, som de ikke have lovlige Ret til. Tidligere har det vel i og for sig været uden lovlige Hjemmel, at Folk have baaret saadanne Navne. Men det har dog ikke været belagt med Straf. Naar man nu vil